

Tuşları Kilitlendi Yüreğin

— Saliha Kaşıkır · 29 Ocak 2011

Saçlarımı aralayıp beynime ulaştı intihar
Kafatasımda yam yam düşünceler
Henüz planlarını tam kurmamıştı cellât
Gözlerime yansıyan tırpanıydı çelikten
"Seni harcarım" diyordu güç ve adalet
Beni saran saplantılardaydı vahşet
Ömrü kısa gül dalından havalandı kuşlar
Ardından ne denebilirdi ki,
İki damla gözyaşından başka?
Tuşları kilitlendi yüreğin
Basamıyor hiçbir harfe ellerim
Kesinleştiren bir imza gibi ümitsizliğim
Küçük sırlara bürünüyor gölgeler
Şimdi hiçbir yol geleceğe gitmiyor
Usul usul kendini azaltıyor sevenlerim
Saç örgülerinin arasına gizleniyor cevaplarım
Kendi karanlığının geçitlerinde kaybolmuş izler
Baharlar hep kısa,
Sonbaharlar kışa bağlanıyor her daim
Gülüşler grileşiyor yüzümde
Kaldırılmış pankartlarda hep isyan yazıları
Özgürlüğü anlatmak sözcüklere yetmiyor
Çerçeveletip assan da yüreğindeki
Ölü yiyen ak babalar görmek istemiyor
Suya yansıyan gövdemdir
Derin ruhlar göstermez kendini
İnce bir sis bulutu bir dağ ve oradayım hala
Şimdi yüreğin üstüne yağıyor kar
Tarih tekerrürünü yaşıyor yine
Fotoğraflarını yırtıyorum anıların
Karşılıklı sessizlik oluyor zaman
Bir rüya görüyorum, terk edilmişim
Meydan saatinin altında bırakılmışım
Çıkıp gidiyorlar kalanlar benden
O kadar az kalmışım ki

Silmiřler adımı yoklama defterinden